

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (inserate) v sprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredni nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 146.

V Ljubljani, v četrtek 1. julija 1897.

Letnik XXV.

Vabilo na naročbo.

S 1. julijem pričanja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld. | Četrt leta 3 gld.

Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto 15 gld. | Četrt leta 4 gl. — kr.

Pol leta 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravništvo „Slovenca“.

Novo dejanje.

Včeraj smo objavili brzojavko iz Carigrada: Doseglo se je sporazumljewe med zastopniki evropskih velevlavstij in turško vlado glede grško-turske meje in vojne odškodnine.

Vender jedenkrat! Jedno dejanje dolge drame, katero politično občinstvo imenuje »vzhodno vprašanje«, je zopet završeno. S krvjo krščanskih narodov se piše ta pretresljiva žalo-igra; bolnik ob Bosporu, glavni junak se vedno zmaguje ter slavi zmagovalstvo, evropski režiserji mu umetno podaljšujejo sramotno življenje ter lajšajo odločivno krizo.

Čez noč pričeli so govoriti topovi na meji, slaba Grška ni mogla ustaviti divjih turških čet ter morala prositi premirja in miru. Sejo za sejo so imeli diplomatje, toda vojaška stranka na turškem dvoru znala je od dne do dne zavlačevati sklep miru; stari Osman-paša dajal je potuho mlajšim bejem, zmagovalni Edhem-paša je upal,

da padisah razvije prerokovo zastavo v novem boju proti gjavrom. Vedno nove trume divjih vojakov so prihajale iz azijskih pokrajin na evropsko obrežje, po evropskih časnikih pa so vsak dan strasila nova poročila o turških zahtevah, kakor da je v Carigradu neka družba, ki skuša »štreno« popolnem zmešati ter v kalnem ribariti. In kdor pozna verski fanatizem mohamedanski, moral je zdvajati vzpričo turških intrig.

Ko je bil sultan nedavno v neki bolnišnici, kjer se zdravé ranjeni vojaki — tako se pripoveduje — razgovarjal se je z mnogimi. Neki vojak odgovori, da mu je že bolje, a vender bi raje umrl, ker bi ne mogel prenašati, da osvojena zemlja ostane v grških rokah in da je zastoj tekla turška kri. Zamisljen gre sultan dalje.

Turški vojak je sicer pravo govoril, kajti ne da se tajiti, da so Grki pričeli nevaren ples — in vender! Ali naj Evropa gleda skandal, da se turška kuga širi v Evropi, da se razširjajo meje mohamedanski gnjilobi na krščanskih tleh? Kdo pa je v prvi vrsti odgovoren, da je iskra na Kreti zanelila krvavi boj v Evropi, ako ne evropske velesile same! Mi navadni ljudje niti razumeti ne moremo tajnosti in sklepov diplomatskih bogov, ki so mirno gledali, kako se širi vstaja na Kreti, kako prihajajo bojne čete vstasem na pomoč iz Grške, Italije in Francije. Ali je potem čudno, če so Grki računali na pomoč krščanske Evrope ter se brez premisleka vrgli v boj, v katerem so morali podleči? Evropa je odgovorna za to, kar se godi in se bode še godilo na Balkanu in ob Bosporu. — Nad vse frivolna je igra, katero igra diplomacija. Same intrigue, sama sebičnost, škodoželjnost in zvičajnost.

Turčija zahteva od Grške ogromno vojno odškodnino ter vso Tesalijo do one črte, ki je bila od l. 1835 do 1881 meja med Turčijo in Grško. Ako bi obveljali ti mirovni pogoji, potem se takoj

prične brez odmora novo dejanje na političnem odru. Kako naj čez glavo zadolženi Grki plačajo v kratkih letih nestete milijone? Ali je narod odgovoren za to, da je četa neznanih fanatikov planila na stroj grškega državnega vlaka ter ga vrgla iz tira v propad?

Mi se nikakor ne prištevamo oni vrsti filhele-nov, ki se sestavlja iz liberalno-revolucijskih življenj, kakor je n. pr. Rochefort v Franciji, ali italijanski poslanec Bovio, ki je kričal v zbornici in drugod:

»Vzpričo boja med k r i z e m in polumesecem papež, poglavar krščanstva, ni ničesa storil, da bi zabranil boj. Krščanska kri teče v potokih, a papež mirno gleda te prizore.«

Bovio govori o krizi in krščanstvu! Mimgredé omenimo, da Leon XIII. ne pozna moderne prakse, po kateri marsikdo stopi na streho svoje hiše ter s trobilom trobi v svet, kaj je storil in kaj se hoče storiti za človeštvo.

Istina je, da se je po svojem nunciju v Carigradu, monsign. Bonnettiju zavzel za 4000 rimskokatoliških Grkov in pri francos. veleposlanstvu tudi za 70.000 pravoslavni. In ravno ta korak je pripomogel, da so grški trgovci dobili daljši obrok za odpotovanje. Sv. Oče in nuncij pač nista mogla pogasiti ognja, katerega niso preprečile evropske države s svojimi železnimi ladjami.

Takim filhelenom, kakor je Bovio, se mi ne prištevamo, pač pa onim, ki krščanskemu orožju nasproti Turčinu žele zmage.

Da so Grki prvi začeli boj, to utegne biti istina; a vprašanje je, zakaj so ga začeli. Ali naj narodi mirno gledajo, kako Turčija pred očmi cele Evrope davi in mori njihove brate in sestre? Ali naj kristijani ploskajo, ko turški bolnik v deliriju z mečem v roki maha po glavah na levo in desno in mu Evropa postavi na politični oder častno stražo statistov?

LISTEK.

† Župnik Kneipp.

(Dalje.)

Boštjan je bil že od mladih nog navajen zgodaj vstajati, in to mu je sedaj prav prišlo. Ker je imel še le ob 8. uri zjutraj pri kaplanu učno uro, je do tistega časa lahko pomagal županovim poslom, ki so ga bili silno veseli, ker je znal za vsako delo prijeti. Pri kaplanu je dobil zopet nekaj latinskih besedij za sklanjati in za prepisati. Ko je to končal, pomešal se je zopet med posle in prav pridno delal. Župan mu je tudi poskrbel za šest dni v tednu kosila in pa celo stanovanje pri nekem krojaču, katero je imelo biti v treh do štirih dneh pripravljeno. To stanovanje še ni bilo do cela vravnano, kar mu župan reče, naj ostane pri njem, ker ga imajo posli in družina zaradi njegove ročnosti radi. Bil je zadovoljen s to premembo.

Tako se je torej tkavec prelevil v dijaka in kdo je bil pač bolj srečen, ko Boštjan, ko je videl, da bo vender res na vse zadnje, kar je tako želel. Pa le nekaj ga je hudo peklo. Od doma bil je — dejal bi skoraj — ušel. Tega pa si ni upal niti županu in njegovim ljudem, niti kaplanu povedati. Kaj bi

le rekli, si je mislil, če to zvedó. A ta stvar je imela še drugo slabo stran. Ker je le to svoje ime noval, kar je imel na sebi, vprašali so ga pogosto, kje ima skrinjo s potrebnimi stvarmi. Tako vprašanje spravilo ga je v hudo zadrego in vedno je odgovoril, da je svojim domačim rekel, da bo že pisal, če bo kaj potreboval. »Za to ni treba nič pisati, s seboj bi bili prinesli,« glasil se je na to odgovor.

Dobra županja dala mu je par sraje od svojega moža, ker Boštjan je imel le tisto na sebi, a druge ne. V nedeljo bilo ga je sram iti v cerkev, ker ni imel prazne obleke, ko so kazali s prstom za njim. Nekega dne gre ravno mimo kuhinje, katere vrata so bila le priprta, in sliši ta-le pogovor med županom in županjo: »Ne vem, kaj je to,« pravi on, »to se mi prav nič ne dopade, da našemu dijaku nič ne pošljejo od doma, da se nikdo ne zmeni zanj. Tukaj ni vse v redu; vedno se izgovarja, da bo že pisal po svoje stvari.« — Boštjana je že oblivala kurja polt, češ, sedaj me pa bodo spokali, pa županja se postavi zanj. »Ljubi mož, le pomisli: doma jim je pogorelo, hiša še ni dodelana, vsak četrte ure porabi, da nam pomaga k delu, dasi ni dolžan, prosim te, nikar mu nič žalega ne reci. Vidi se mu pa, da je silno plašen. Ko sem mu dala tvojo srajco,

je nikakor ni hotel vzeti, vam, da bi bil raje staro nosil, dokler ne bi bila razpadla v cunje, slednjič sem ga pa le prisilila. Vidim, da živi v vedni bojazni. Nikar mu nič žalega ne stori, saj vidiš, da človeku delo vzame iz rok, tako je postrežljiv!«

Župan res ni več govoril o tem, a Boštjan je bil še vedno kakor na šivankah. To je trajalo šest tednov. Kar pride nekega dne, ko je ravno kosil pri zidarju, njegova sestra v vas in vpraša: »Ali ni tukaj nekdo, ki pri kaplanu študira?« Slučajno je sestra vprašala ravno jednega županovih poslov, in tako je prišla brž k županu samemu. Temu je vse razodela, kako da je utekel od doma, koliko skrbij in žalosti da so imeli doma, ker je šel od doma tako slabo napravljen in sploh brez vsega in kako da si ni dal nikakor ubraniti, da ne bi šel na tuje. Sestra še ni končala svojega pripovedovanja, kar vstopi Boštjan in — no, ustrašil se je, kakor bi se bila hiša za njim zgrudila — misli si, sedaj je pa konec tvojega študiranja, kar zapodili te bodo. Pa župan mu reče kolikor mogoče prijazno in krotko, zakaj da je to storil in zakaj da ni raji vsega razložil. »Rad bi bil govoril resnico,« reče Boštjan, »pa bal sem se, da me zapodite od hiše.« — »To bi se bilo tudi zgodilo,« pravi župan. »Pa sedaj le pri nas ostanite in če volja Božja, bode že vse dobro.«

Status quo, to je stara melodija, katero gode evropski koncert. Toda občinstvo, ki mora gledati to dramo brez konca ter plačevati ogromne stroške za gledališko režijo, se povprašuje že leta in leta: Kdaj se završi zadnje dejanje ter pade zavesa na mrljski oder, na katerem bode ležalo truplo turškega trinoštva! Pogrebci že čakajo nevstrpljivi.

Politični pregled.

V Ljubljani, 1. julija.

Celjska dvojezična gimnazija je dala našim stajerskim »prijateljem« nov povod, da se zaletavajo v Badenijsko vladno in znova opisujejo nevarnost, ki jim bojdja preti od strani »nenasitnih« Slovencev. »V malo dneh, tako piše grška »Tagespost«, se prično počitnice na srednjih solah in tudi na slovenski gimnaziji v Celju se zapro dvorane. Kakor je znano, je postavka za ta zavod v letošnjem proračunu črtana; manjka torej sredstev, da bi se mogel prihodnje šolsko leto nadaljevati pouk. Naučna uprava mora, ako noče kreniti s pota zakona, že sedaj skrbeti za drugostransko porabo učnega osebja na tem zavodu in učence odkazati drugim srednjim solam. Morda pa najde grof Badeni tudi tukaj sredstva, da se izogne parlamentarnim težkočam? — Nemški kričarji bi sicer radi videli, da bi slovenski profesorji in učenci za vselej ostavili »nemško« Celje, toda ta vroča želja se jim ravno tako malo izpolni, kakor so mogli zabraniti ustanovitev tega zavoda, o o čegar nujni potrebi je jasno prepričan vsak, komur je le količkaj do resnice. Celjski Germani bodo z nadaljnim obstankom slovenskega zavoda kmalu morali biti prepričani, da Celje ni bilo, ni in ne bode nemška posest.

Češki odgovor na nemške ponudbe. V predzadnji številki smo ob kratkem posneli predloge dež. posl. Lipperta, na podlagi katerih bi Nemci mogli razgovarjati se s Čehi o spravi. »Politik« odgovarja, da je taka sprava nemogoča, ker Lippert zahteva, naj vlada prekliče jezikovni naredbi za nemško ozemlje. Ali je to jednakopravnost, vpraša omenjeni list. Kak krič bi Nemci zagnali, ko bi n. pr. Čehi obrnili to kopje ter zahtevali za češko ozemlje izključno le češčino kot uradni jezik. Pod takimi pogoji je sprava izključena. — V istem smislu pišejo »Narodni Listy« in »Hlas Naroda«. — Profesorja na nemškem vseučilišču v Pragi, dr. Pfersche in Ulrich sta izdelala nov predlog v obliki vladne predloge, ter ga objavila v »N. Fr. Pr.« češ: to-le bi bila vlada morala storiti. Ta dva nemška moža predlagata v načrtu, naj se češka kraljevina razdeli v tri skupine, in sicer dve jednojezični s češkim in nemškim uradnim jezikom in jedno dvojezično. Češka skupina bi obsegala 108 sodnih okrajev ter okrožna sodišča v Mladí Boleslavi, Kutní Gori in Taboru, nemška 81 sodnih okrajev in pet okrožnih sodišč v Češki Lipi, Mostu, Hebu, Litomericah in Liberech. Dvojezična skupina bi obsegala 32 sodnih okrajev, okrožna sodišča v Hrudimu, Jičínu, Kraljevem Gradcu, Plznu in Piseku ter deželno in tr-

Velik velik kamen se mu je odvalil od srca, vesel je bil, da sme ostati v hiši dobrega župana.

»Kaj pa poreče gospod kaplan?« Ta misel ga zopet nekoliko popari. Res skrbelo ga je, kako bo gospod smatral njegovo laž. Drugi dan kosil je ravno pri gospodu župniku. Kar začne kuharica, ki je prišla v sobo, kaplanu pripovedovati: »Ali ste že slišali, gospod kaplan, kaj je vaš Boštjan naredil? Ali veste, zakaj je z doma ušel? Dejal je, da gre v Svico gledat nove statve, da bi tudi doma take naredil — pa pride sem in začne študirati.« Kaplan je bil začetkom nekoliko prestrašen, Boštjanu pa klobasa, katero je žvečil, kar ni hotela po grlu, tako ga je imelo. Kaj bo, kaj bo? Moral je vse od konca do kraja povedati. Slednjič reče: »Ker nisi mogel drugače narediti, ti tega ne bom oponašal. Bog je, ki določuje človeku stan. Le glej, da bo kaj prida s tebe!« No, sedaj je bilo vse dobro in niti najmanjše nevihte ni bilo, kakor se je Boštjan bal.

Županja dala mu je star velik plašč, ker njegova suknja ni bila več vredna počenega groša, taka je bila. Ta plašč bil je pepelaste barve in nikdo ga ni hotel več nositi, prelevil se je pod umetnimi rokami nekega krojača v suknjo, katera je služila Boštjanu celo gimnazijo. Sošolci so mu včasih nagajali, da je ta suknja iz motroca!

(Dalje sledi.)

govsko sodišče v Pragi. Povsod v deželi bi se mogle vlagati vloge v obeh jezikih, pri jednojezičnih bi se vloge prevajale itd. Ta predlog šepa na vseh nogah. Prvič stopi zopet na površje vprašanje o razdelitvi dežele po narodnostih, drugič bi trebalo množico prelagateljev, kar bi ne ustrezalo sodni upravi. Konečno pa je tudi razdelitev sodnih okrajev po jeziku jako samovoljna.

Eksviter Schönerer proti Lippertu.

Znani nemško-nacionalni kričar Jurij Schönerer je, kakor znano, svojedobno izjavil, da je vsak Nemec, ki bi se hotel pogajati z vlado, predno ne prekliče jezikovnih naredeb, odpadnik in ga mora zadeti najstrožja kazen. To svojo obljubo je sedaj tudi natančno izpolnil. Njegovo glasilo, »Ostd. Rundschau«, obdeluje v jedni zadnjih številki poslanca Lipperta radi njegovih predlogov, o katerih govorimo na drugem mestu. Omenjeno glasilo se jezi nad Lippertom, ker je kot nemški liberalce izdal nemški narod in se ni hotel pokoriti sklepom vsega (?) nemštva, akoravno je liberalna stranka izjavila, da hoče solidarno postopati z nemškimi nacionalci. Konečno pozivlja »vitez« Jurij vodstvo nemško - napredne stranke, naj izjavi, ali se strinja s postopanjem poslanca Lipperta, in ako ne, kar se vsekako pričakuje, potem treba jasno in odločno izjaviti, da stranka pretrga vsako vez z »narodnim odpadnikom«. Kaj stori židovsko - liberalna klika v tem kritičnem položaju, dosedaj še ni znano, pač pa je gotovo, da zgubi z Lippertom jedno najboljših močij iz svoje srede.

Jubilejske slavnosti v Angliji se bližajo svojemu koncu in kraljica se je že odtegnila hrupnemu razveseljevanju. Jedna zadnjih točk je bila parada na morju, ki je pokazala zunanjim zastopnikom moč angleške mornarice. Sedaj vedo poročati nekateri listi, da namerava kraljica Viktorija odložiti vladarsko krono in prepustiti vladu svojemu sinu, valeškemu princu, ki dopolni 9. novembra letos že 56. leto in je toraj gotovo dovolj časa pripravljaj se na težavni vladarski posel. Vkljub temu, da je bilo povodom slavnosti odsotnih več poslancev obeh zbornic, se je vendar vršilo ves čas redno zasedanje in toraj ni čudno, da je vlada pri jedni teh sej pogorela s svojim predlogom. Hotela je namreč, da pride na dnevni red jedna važnih vladnih predlog, toda navzoča opozicija je bila v večini in odklonila vladno zahtevo. Listi sicer zatrjujejo, da vlada v tem izvanrednem položaju ne bo izvajala nikakih posledic, toda gotovo to še ni in treba čakati, kaj nam prinese bodočnost.

Mirovna pogajanja mej Grško in Turčijo se bližajo svojemu koncu, ako so resnična poročila »Daily News« iz Carigrada. Zatrjuje se, da se je doseglo popolno sporazumljenje mej poslaniki velevlastij in turško vlado. Dogovorili so se neki glede uravnave grško-turške meje kakor tudi glede vojne odškodnine, ki se je bojdja povišala na štiri milijone funtov. Ob jednem z uravnavo meje se pa spravlja v dotiko v poslednjem času odstop vlaškega dela Tri kale pod grško oblast. Kakor znano, je v tem delu nekako 42 gradičev s približno 50.000 prebivalci mej mestom Mecovo in Ualariti in gorovjem Coajaca, ki so bili že pred l. 1881 pod grško oblastjo, a so prešli pozneje pod turškega sultana. Tem ljudem se je moralo bojdja pod turško oblastjo prav dobro goditi, kajti po zasebnih poročilih iz Carigrada so izročili posebni odposlaniki evropskim poslanikom spomenico, v kateri izražajo željo, naj bi vlaško prebivalstvo še nadalje ostalo pod turško oblastjo, češ da ta bolje skrbi za njih narodne in gospodarske koristi, kakor pod grško oblastjo. V napominani spomenici se konečno napada grški narod kot breznačajan in brez vsakega poguma. No, velevlasti se bodo najbrže ozirale na to željo, dvomimo pa, da bi se Vlahom bolje godilo pod vladno krščanskega sovražnika, kakor pa pod eno krščanskega vladarja.

Mej delavstvom zveznih držav severo-ameriških vlada v poslednjem času velika nezadovoljnost. Delavci so se nadejali, da jim pod novo vladno zasije zarija boljše bodočnosti in se prično boljši časi za promet in obrt, toda varali so se. Toda to še ni najhuje. Ni namreč dovolj, da delavci domačini ne morejo dospeti do stalnega kruha, marveč se še neprestano maoži število priseljencev iz raznih delov sveta, ki sami trpe pogostokrat pomanjkanje, poleg tega pa tudi domačinom izpodjedajo borni zaslužek. Vsled tega so sklenile vse delavske zveze države New-York, vložiti nujno peticijo na državni zastop, da se za

dobo petih let prepove priseljevanje delavcev iz drugih delov sveta. — Nekaj jednacega bi ne skodilo tudi slovenskim delavcem, katerim se v tem oziru ne godi dosti bolje.

Socijalne stvari.

Shod francoskih delavcev v Toursu.

Med binkoštnimi prazniki so zborovali zastopniki delavskih stanov v Toursu ter so sklenili nastopne resolucije:

I. Kako napraviti po ceni delavska stanovanja.

1. Zveza delavcev naj resno proučava vprašanje, kako mej seboj pospeševati snovanje stavbenih družb, ki naj bi skrbale za rabljiva stanovanja.

Vsa delavska društva se zavežejo v prilog cenjenih delavskih stanovanj zasnovati najživahnejšo agitacijo pri shodih in po točno pisanih knjižicah.

2. Zbornica poslancev naj čim preje mogoče prouči in izda zakone kolikor mogoče prikladne v ta namen, da pridejo delavci do svojih cenjenih bivališč.

3. Da se zasnujejo prijateljske razmere mej obstoječimi družbami delavcev in delodajalcev v ta namen, da se skupno reši to prevažno vprašanje o delavskih bivališčih.

4. Da se poskusi naprositi vodstva hranilnic, da so naklonjena takim društvom ter da njim v prilog porabljaajo zakon z dne 9. avg. 1889.

5. Napravi naj se poziv na vsa dobra srca, ki žele osrčiti poštene in trudoljubive delavce ter sodelovati vsi pri delu, ki nima nobenega koristolovskega namena.

II. Vprašanje glede zavez ali syndikatov.

1. Poskušajo naj se osnovati mešane zaveze, v katerih bi delodajalci in delavci posebe razpravljali vprašanja, ki zanimajo zaveznike. — Take zaveze naj bi vodili odbori, sestavljeni na pol iz delodajalcev na pol iz delavcev.

2. Snujejo naj se tudi ločene zveze, posebe za delavce in posebe za delodajalce, vendar zmeraj tako, da se ne bo ovirala jedinstvo mej delavci in delodajalci.

III. Vprašanje glede delavskih domov.

Shod delavcev, uvažujoč, da je eden glavnih vzrokov, ki zadržujejo, da se ne more krepko razvijati zadružno gibanje, pomanjkanje delavskih domov v vsakem večjem mestu, predlaga skrbeti za to, da je povsod, kjer že obstoji neodvisna delavska organizacija, skrbeti za tak dom (Bourse de Travail libre.)

Iz teh sklepov je jasno, da krščansko delavsko organizacijo na Francoskem ravno tam čevelj žuli, kakor našo na Slovenskem in da ti predlogi ravno tako veljajo za nas, kakor za Francoze.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 1. julija.

(Kanonično umeščena) sta bila danes č. gg. Mihael Arko na župnijo Idrijo in Frančišek Zakrajšek na župnijo Drago.

(Občinski svet ljubljanski) je imel sinoči sejo. V imenu personalnega in pravnega odseka je poročal odbornik Gogola o rešitvi dež. vlade Viljem Treo-tovega priziva proti sklepu občinskega sveta. Poročilo pravi, da so Koslerjevi dediči razdelili svoje ob cesti na državni kolodvor ležeče zemljišče, ne da bi v smislu § 4. stavbenega reda imeli dovoljenje obč. sveta. Od tega zemljišča je Treo kupil parcelo 42/3, katero je zopet brez dovoljenja razdelil v štiri stavbišča ter dve odprodal. Ko je V. Treo prosil dovoljenja, da na parceli 42/6 postavi delavsko kolibo, mu je magistrat odbil prošnjo, ob jednem pa zahteval od Koslerjevih dedičev, da prosijo za razdelitev, sklicevaje se na določbe stavbenega reda, po katerega § 6. bi morali brezplačno mestni občini odstopiti potrebni svet za novo cesto. Obe stranki sta se pritožili na deželno vladno, katera je prizivu ugodila, češ da se nikogar ne more siliti, da razdeli svoje zemljišče, ali pa sklepati, da hoče kdo razdeliti zemljišče, če postavi delavsko kolibo. Obč. svet je soglasno vsprejel predlog, da se pritoži proti tej rešitvi pri notranjem ministerstvu.

(Vodovod v Ilirski Bistrici.) Poljedelsko ministerstvo je za vodovod v Il. Bistrici, katerega skupni troški so proračunjeni na 4500 gl., dovolilo 1900 gl. podpore; deželni odbor je dovolil 1250 gl.

(Z Vrhnlke.) Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov napravilo je dne 29. t. m. prvokrat veselico v svojem novem društvenem domu. Vspored se je prav dobro izvršil. Društvena dvorana, čeravno še ni slikana, bila je okusno ozaljšana z zastavami, podobami in zelenjem. Ogromna udeležba iz vseh stanov priča, kako potreben nam je bil nov društveni dom. V enem mesecu bode do cela dovršen in 29. avgusta slovesno otvorjen. Takrat se bode blagoslovila ob enem nova društvena zastava. Kat. rokodelska in delavska društva se že sedaj opozarjajo na ta slavnostni dan, da zamorejo za udeležbo vse potrebno ukreniti. — Več o tem se bode z društvom dogovarjalo pismeno.

(Nesreča.) V Blagovici se je dne 28. junija popoldne ob 6. uri vnel dimnik na hiši Kervinovi blizu župnišča in cerkve, slamnata streha je že začela goreti. Nevarnost je bila silna za večidel vasi, ker je bilo od vročine vse razsušeno. Bog jo je milostno odvrnil, ker so ljudje koj zapazili, streho raztrgali in ogenj vdušili. Zgodila se je pa pri tem druga nesreča. Jože Ocep, oženjen kmet iz fare kolovraške, ki se je ravno takrat vračal iz božje poti z Brezja, je bil prvi na strehi, pa zdrsnilo mu je in padel je na zemljo tako nesrečno, da je umrl čez malo ur.

(Z Iga) 30. junija. Danes zjutraj ob 10. in pol uri nastal je požar pri kozolcih Jakob Mirta in Anton Glavana. V kozolcih bila je detelja, seno in ječmen. Gasilno društvo je takoj prihitelo na pomoč in rešilo ječmen, ter ogenj pogasilo, tako da bota kozolca še za rabo. Lahko bi nesreča občutna postala, da je bil veter, ker je okoli polno kozolcev. Vzrok požaru se otroci, ki so imeli žeplenke.

(Davkarska služba.) V Kranju in Kočevju sta ustanovljena glavna davkarska urada; dalje bodeta to leto sistemizovani dve novi mesti davkarskih oficijalov, prihodnje leto tri taka mesta.

(Zdravje v Ljubljani) od 20. do 26. junija. Novorojencev 18, mrtvorojen 1, vmrlh 20. Med njimi za vratico (davico) 1, jetiko 5, vsled mrtvo-uda 1, za različnimi boleznimi 18. Med njimi je tujcev 9, iz zavodov 11. Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za oslovskim (dušljivim) kašljem 4, vratico 5.

(Odvetnik dr. Alojzij Franko) odpre z dnem 1. julija svojo pisarno v Gorici na Kornu.

(Umrl je) 27. junija č. g. Anton Ostrožnik, župnik v Pamečah na Stajerskem v 53. letu. Rojen je bil pokojnik v Celju, leta 1872 je bil posvečen in je bil od leta 1887 župnik v Pamečah. Naj v miru počiva!

(Iz Celja.) Odbor za izvršitev priprav za veliko ljudsko slavnost, katera se bode vršila ob priliki blagoslovljenja zastave „Celjskega Sokola“ in otvoritve „Narodnega doma v Celju“ dne 7. in 8. avgusta t. l. naznanja, da je razposlal te dni dotična povabila vsem onim društvom, katerih imena so mu znana. Ker je pa pri velikem številu naših narodnih društev lahko mogoče, da smo to ali ono prezrli, in ker želimo, da dobé dotična povabila vsa narodna društva, prosimo, da nam naj dotična društva, katera se bodo vdeležila te slavnosti, naznanijo čim prej svoja imena, da jim zamoremo poslati vabila in pozneje vsopred. Ob enem pa prosimo vsa ona društva, katera se nameravajo slavnosti dne 7. in 8. avgusta t. l. vdeležiti, da nam svojo vdeležbo in prilično število vdeležencev v kratkem naznanijo, da nam bode mogoče preskrbeti še pravočasno vse potrebne priprave.

(Koroške novice.) Iz Celovca, dné 29. jun. Iz mnogih krajev se poroča o nezgodah. Dne 14. jun. je pogorela Seidl-ova gostilna v Rožeci. — Dne 15. jun. je bila na Koroškem huda nevihta. Po več višje ležečih krajih je padel sneg. Strela je isti večer udarila v cerkvico na St. Urški gori ob Celovcu. Cerkevica je pogorela. Tudi v stolp podružne cerkve Maria Feicht, fara St. Kandolf, je udarila strela. Zvonik in streha na zvoniku sta pogorela. Tudi zvonovi so se raztopili. — V Nemškem Plajberzi je napravil rudar J. Lukatel drva v gozdu. Veliko drevo se je zvrnilo tako nesrečno na moža, da je obležal na mestu mrtev. — Pod vlak je šel pri Otočah ob Celovcu delavec J. Šuster iz Beljaka. Vlak ga je hudo raztrgal. — Dne 14. t. m. se je na neki žititnici v Selah pri Volšbergu zgrudila kmetica B. sredi plesa mrtva na tla. S tem je bila veselica kajpak hitro pretrgana. Zares, človek ne vé ne dneva ne ure! — Blizu St. Pavla v labudski

dolini je pogorela Ahačeva kmetija. Zažgal je šestleten fant, ki se je igral z žveplenkami. — V Rablju se je dne 20. jun. sprožila pri streljanju na tarčo nekemu strelcu puška tako nesrečno, da je krogla zadela 53-letnega služabnika M. Unterberger v prsi. Umrl je kmalu potem. Zapustil je ženo s 3 otroci. — Podučiteljica J. Prapetnik v Tinjah je imenovana za učiteljico v Skočidolu; učitelj J. Andrae je prestavljen iz Zabnic v Mohliče, učitelj J. Gailer iz Krejanč (pri Galiciji) v Čače. — Novo pošto so dobili v Knezovi (Gnesau). — Znan hotel Moser v Celovcu je kupil g. J. Verdino iz Glandorfa. — Cecilijansko društvo naše škofije ima svoj letni občni zbor sredi meseca septembra v Velikovem. — V Bolcanu na Tirolskem umrla gospa M. Rabensteiner je zapustila občini Podgoró v Rožu 10.000 gld. Obresti se bodo vsako leto razdelile revežem. — K smrti na vislicah obsodili so celovski porotniki delavca Jurija Jurca iz Ovšja pri Grebinju in sicer zaradi poboja in ropanja. — Ziljska železnica je imela v minulem upravnem letu 55.696 gld. dohodkov in 49.175 stroškov.

(Iz celovške škofije.) Č. g. Avg. Križaj, kaplan v Prevaljah, je imenovan vojaškim kaplanom II. razreda v rezervi. — Č. g. J. Konaš, kaplan v Trgu, je imenovan za župnika v Rengersdorfu. — Kanonikat v Strassburgu je dobil č. g. F. Lobe, župnik v Naborjeti. — Vč. g. Davorin Ehrlich, duhovnik v Avgustineju na Dunaju, je napravil zadnji strogi izpit (rigoroz). Rojaku čestitamo! — Razpisane so do dne 30. jul. župnije Gozdanje in Kazaze. — Mil. g. knezoškof so podelili dne 20. jun. v St. Andražu 27 klerikom družbe Jezusove nižje mašniške redove. Pri svojih letošnjih vizitacijah in v Celovcu so knezoškof letos birmali vkup 6126 otrok, 3043 fantov in 3083 deklet. — Umrl je dne 17. junija č. g. Mart. Steimbou upokojeni župnik v St. Pavlu ob Zili. Porodil se je dne 8. nov. 1848 v Studencu pri Ljubljani, bil v mašnika posvečen dne 16. avg. 1868. l. N. p. v m!

(Slovenska šola v Trstu) je morska kača, ki se že desetletje vlačí med namestništvom in mestnim magistratom. Vlada vabi mestni zastop, naj odpolje svoje zaupnike v komisijo, katera naj določi, ali je slovenska šola v Trstu potrebna ali ne. A mestni zastop dosledno odgovarja: ne! Minoli četrtek se je občinski svet zopet bavil s tem vprašanjem. Poročevalec je dolgo in široko dokazoval, da v Trstu ni treba slovenske šole, in če šole ni treba, tudi komisije ne. Italijanski mestni očetje so zopet soglasno sklenili, da nikdar ne dovolijo v Trstu šole z učnim jezikom, ki ni italijanski. Kača se zdaj povrne zopet med akte tržaškega namestništva, kjer bode spala nekaj časa. Čudno, da vlada nima sredstva proti tržaškim mestnim očetom. Zakaj pa je moralo mesto ljubljansko na mah ustanoviti nemške šole?

(Iz Brna), 28. junija. 23. t. m. je imel klub lidove stranke tukaj svoj posvet, pri katerem se je pokazalo, da stoji stranka na jako slabih nogah. Nekdo je predlagal namreč resolucijo: „Klub lidove stranke ne odobrava dosedanje vodstvo češke stvari na Dunaju ter zahteva od gg. poslancev, da ravnajo po Nimburški resoluciji“. Nimburška resolucija pa velevala zgolj opozicijo, ali odpovedati se mandat. G. lidovim poslancem ne bo padlo v glavo poslanstvu se odpovedati, toliko značajni niso, akopprav o značajnosti veliko govoré. Posvet je bil jako viharen, stoli se majajo. — Dež. predsedništvo je razpisalo natečaj za razširjenje tukajšnje nemške tehnike v svoti 310.233 gl. Za nemške zavode je denar takoj pri rokah, za češke pa ne. Tako je na pr. češka realka v Krenovi prava luknja, kjer si pridi zdravje na 600 dijakov. Seveda, češki material so! — Vosak in njegova žena sta napravila v Klinkovicah v Sleziji zavod za češke deklice za 60.000 gld. Vodstvo zavoda so prevzele dominikanke. — Liberalni učitelji se jeze na katoliško stranko, ker ne kuje v zvezde Lindnerja, radi učitelja Spačka in Kadlčaka, pastirskega lista in kat. učiteljskega društva. Kaj pa njih vedni napadi na vero, duhovščino, škofo, sramotenje učiteljev katoličanov, soc. dem. gibanje, brezverstvo in druge njih „čednosti“, to ni nič! — „Hlas“ piše: zakaj da ne nastopijo soc. demokratje zoper žide? Zoper kapelane in sv. Očeta bojujejo, a zoper žide ne. Lahko umevno. Ustanovniki soc. dem. so Lasalle, Marks in Engels — židje; vodje na Avstrijskem: Adler, Ingwer, Elbogen, Beer, Verkauf, Ornstein, Austerlitz, Jeiteles, Pollatschek, Reichenfeld, Ehrentraut, Jakobi, Mendelsohn, Silberberg, Czech — židi; na Nemškem komandirajo: Singer,

Aaron, Schönlang, Stadthagen, Braun — židi. Žid je na francoskem pri krmilu, Laškem, Španjskem, Ameriki, povsod. Zoper nje tedaj vendar ne smejo nastopati. — Soc. vodji dr. Ozechu so vzeli častniško čast ter ga kot prostaka uvrstili k 8. pešpolku, radi njegovega govora, v katerem je pohujšljivo kritiziral vojaške naredbe. — Koliko zaupanja ima lidovec dr. Sileny pri onih, ki ga poznajo, kaže volitev v Tišnovu; dobil je samo 11 glasov ter tako slavno propal. — Narodnemu buditelju, župniku Kaz. Tomašku bodo odkrili v Vresini v Sleziji spominsko ploščo dne 4. julija.

(Katastrofa pri Kolomeji v Galiciji.) V kratkih potezah smo že poročali o grozni nesreči, ki se je pripetila v noči od sobote na nedeljo dva kilometra od Kolomeje. Iz Crnovic v Levov vozeči osebni vlak je došel do mostu blizu Kolomeje, čegar opore je bila silno narasla voda izpodkopala. Komaj je bil vlak na mostu, podrl se je isti in lokomotiva s poštnim in tremi osebnimi vozovi prvega in drugega razreda so padli v sicer majhno, a sedaj za sedem metrov nad normalom naraslo reko Prut. V celem vlaku je bilo 120 popotnikov; ker pa je ostalo pet osebnih voz na železniškem tiru nepoškodovanih, padlo je v globočino kakih 40 do 50 oseb, izmed katerih se jih še pogreša blizu dvajset popotnikov. Smrt je našlo v tej grozni nesreči, kakor z vso gotovostjo poroča „Gazeta Lwowska“, devet oseb in 12 je dosedaj ranjencev. Do večerj popoldne število ponesrečencev še ni bilo dognano, kajti voda je upadla še le za jeden meter in pogreznjeni vozovi ter v njih nesrečne žrtve so še skriti pod vodo. Natančno število ponesrečencev se bode dognalo še le tedaj, ko bodo izvlekli vozove iz globokega jarka. Rešilo se je seveda več oseb, ki so bile vešče plavanju in ki se niso pri padcu nevarno poškodovale. Najbolj vzbuja pozornost prezgodnja smrt ravno prejšnji dan poročenega vojaškega zdravnika dr. Zeilerja, čegar suknjo s 25.000 gld., kot doto njegove mlade soproge, so našli drugi dan, mej tem ko se je soproga rešila še isto noč in pribegla v neko kmečko hišo. — Grozno povodenj je povzročila nevihta, ki je obiskala prejšnji dan Kolomejo in okolico, kakoršne ne pomnijo najstareji ondotni prebivalci. Lilo je kakor iz škafa, blisk je švigal neprestano po ozračju in blizu 20krat je udarila strela in zažgala štiri hiše. Škoda, ki jo je povzročila povodenj v mestu in okolici, je nepopisna.

Društva.

(Odbor pevskega društva „Ljubljana“) naznanja, da je prihodnja skušnja jutri dne 2. t. m. točno ob 8. uri.

(Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko) ima dne 2. julija ob treh popoldne javno sejo v telovadnici prve mestne šole v Komenskega ulicah s sledečim dnevnim redom: Poročilo o načrtu zakona gledé davčnega zneska, potrebnega za svojstvo polnopravnega trgovca. Poročilo o načrtu ukaza gledé uravnave obsega pravic nekaterih trgovskih obrtov na drobno. Poročilo z nasvetom za imenovanje trgovskih prisodnikov pri c. kr. okrožnem sodišču v Novem Mestu. Poročilo o prošnjah za podpore k slamopletarskim tečajem. Poročilo o prošnjah za javno tehtnico v Lescah. Poročilo o prošnji za podporo k avstrijski razstavi blagostanja na Dunaju. Predloga zborničnega računa za leto 1896. Poročilo o ustanovitvi državne obrtne šole mehaniško-tehniške smeri v Ljubljani. Poročilo o prošnjah za semnje v Krškem, Turjaku, Kostanjevici in Kranjski Gori. Poročilo o podpiranju prošnje za napravo novega osebnega postajališča v Belipeči. Poročilo o vlogi za pospešitev zgradbe železnice Trebnje-Mokronog Sevnica. Poročilo o dopisu, če naj se davka prosto dobivanje bencina dovoli za gonitev motorjev sploh.

(Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca junija 1897 uložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 457 strank 284.962 gld. 47 kr., 492 strank vzelo je 360.693 gld. 30¹/₂ kr. V drugem četrtletju dovolilo se je 191 prosilcem posojil na zemljišča v znesku 117.755 gl.

(Prostovoljno gasilno društvo Vič-Glince) obhaja dne 8. avgusta t. l. 25-letnico svojega obstoja ter priredi na ta dan veliko vsegasilsko slavnost, torej se opozarjajo vsa gasilna društva dežele kranjske, da bi se udeležila in počastila to najstarejše društvo v kranjski deželi zunaj Ljubljane, ki je prvo, ki bode na slovesen način obhajalo svojo 25letnico. Ker bode pa ravno ta dan shod kranjskih gasilnih društev v Ljubljani, se bode na ta način lahko vsako gasilno društvo udeležilo, ker je le dober četrt ure od Ljubljane. Natančna pojasnila bodo vsakemu še posebej doposlana.

(Katoliško mladeniško društvo v Kamniku.) To mlado društvo je imelo v nedeljo po sv. Alojziju svoj redni prvi občni zbor. O tej priložnosti so priredili vrli mladenči veselico s pet-

jem. Slučaj je nanese, da smo prišli k zabavnemu večeru, ki je pokazal očitno, kako lepo in čvrsto je novo društvo napredovalo. Brez dvoma je v sedanjem času, ko se mladina tako rada zasuče v posveten vrtnec, že to veliko, da se je moglo tako društvo zasnovati. Čast za to gre v prvi vrsti društvenemu ustanovniku, ki se ni vstrašil ni truda ni stroškov, pa tudi mladeničem, ki se niso zbal nobe nega preziranja in zasmehovanja, marveč se pogumno oklenili društva, če tudi se imenuje — katoliško. Saj — žalibog — prišli smo tako daleč, da se nekateri te besedice plašno bojijo. Na posebno lep način pa so društveni udje pokazali, da nočejo društvenih pravil samo na papirju, da so v nedeljo po sv. Alojziju skupno pristopili k sv. obhajilu — z društvenimi znaki na prsih. Vsem Kamničanom je bilo to v spodbuden izgled. Na obnem zboru zvečer pa smo videli, da se mladeniči ne učijo samo krščansko živeti, marveč tudi pošteno se zabavati. Gospod pevovodja nadučitelj Cenčič je gotovo imel veliko truda, da je neuke mladeniče toliko izvežbal v petju, da se upajo tudi težje pesmi proizvajati. Društvo ima tudi svoje prostore, in sicer lepe, velike prostore; svoje časopise in svojo knjižnico; časopise pošiljajo tudi v zasebne hiše; udov 32. Dohodkov je bilo čez 200 gl., tudi stroškov nekako toliko — vendar nima društvo dolga. Res čuditi se moramo, da so v kratkem času toliko dosegli. Seveda se to ni zgodilo brez podpor blazih dobrotnikov, zunanjih pa tudi domačih poštenih Kamničanov, ki znajo ceniti pravo vzgojo mladine. Nadejamo se, da je zadnji društveni večer prepričal vse pričujoče, posebno stariše in gospodarje, da društvo zelo koristno deluje. Jeden bivših udov, ki se je v tem letu oženil, je na shodu svojim prejšnjim tovarišem v lepi besedi priporočal društvo, pa tudi resno, krščansko življenje. Mislili smo si: Tukaj se vidi sad. Kaj hočemo še reči? Mladeniči! le vstrajno in pogumno tako dalje. Še v starosti se ne bote kesali, da ste to pot nastopili.

(Slovenska čitalnica v Glinjah) napravi svoj letni občni zbor dne 11. julija 1897 ob 3. uri popoldne v gostilni g. L. Zablačana na Trati pri Glinjah po sledečem dnevnem redu: 1. Pozdrav. 2. Poročilo tajnika in denarničarja. 3. Vpisovanje novih udov in plačevanje letnih doneskov. 4. Volitev odbora. 5. Razni nasveti in predlogi. — Vse društvenike najuljudneje vabi odbor.

Telegrami.

Dunaj, 1. julija. Cesar je odpotoval danes jutraj v Išč, odkoder se povrne 8. t. m. k vsprejemu iz Schwalbenbacha vrnivše se cesarice. Po preteku treh dnij se vrne cesar zopet v Išč, kjer ostane do konca avgusta in se potem poda k velikim jesenskim vojaškim vajam na Moravsko.

Dunaj, 1. julija. Ministerski predsednik baron Banffy je bil včeraj popoldne pri cesarju v avdijenci ter na to obiskal grofa Goluhovskega in Badenija in se zvečer povrnil v Budimpešto.

Dunaj, 1. julija. Ministerski predsednik grof Badeni je v sporazumu s trgovinskim ministrom naročil namestniškemu svetniku, grofu Auersperg, naj se potom direktnega občevanja z industrijskimi krogi posamnih kronovin pouči o primernih sredstvih za povzdigo in pospeševanje industrije.

Levov, 1. julija. Povodom katastrofe pri Kolomeji je podaril cesar iz zasebne blagajne 2000 gld. oškodovanim v Kolomeji in 1000 gld. ostalim oškodovancem. Namestnik je nakazal za pomoči potrebne 1000 gld.

Budimpešta, 1. julija. Siamski kralj se je odpeljal sinoči ob 10. uri proti Varšavi.

Berolin, 30. junija. Danes popoldne je navstal ogenj na posestvu omnibuške družbe, ki je uničil skladišča z blagom vred. Do 6. ure zvečer je bilo ranjenih 9 ognjegascsev in tri osebe se pogrešajo.

Pariz, 30. junija. „Agence Havas“ poroča, da je predsednik Faure v ministerskem svetu omenjal pisma ruskega carja, s katerim z zadovoljstvom jemlje na znanje nameravani obisk predsednika v Petrogradu. — Faure je dalje naznanil, da odpotuje v drugi polovici meseca avgusta. Načrt za potrebni kredit se takoj predloži zbornici.

Pariz, 1. julija. Tukajšnja izdaja „New-York Herald“ poroča iz Bangkoka: Razmere mej Francijo in Siamom so zelo napete. Siamci so baje prodrli v francosko pokrajino ter oropali in zažgali več vasij.

London, 1. julija. Standard poroča iz Carigrada: Zatrjuje se, da je prejel Tewfik-paša navodila, naj se zadovolji s predlagano mejno črto v Tesaliji, kakor tudi z odškodnino, ki se je baje zvišala na 4 milijone funtov, nasprotno pa naj se še nadalje ustavlja zahtevam glede kapitulacije.

Tujci.

29. junija.

Pri *Storu*: Golob, Pongraz, Fischer, Nemeček, Nossal, Schneider, Mayer z Dunaja. — Weiss iz Budimpešte. — Donat

iz Moravske Ostrove. — Pavlas iz Prage. — Novak iz Železnikov. — Koch, Kolchberg iz Trsta. — Stampfel, Brezovnik z Reke. — Koppstein iz Gradea. — Wohlgruber iz Celja. — Mieklosch iz Gorice. — Wictor iz Heilbrona. — Vau iz Čateža.

Pri *Malicu*: Mütz z Dunaja. — Elze iz Benetk. — Bärđ iz Berolina. — Stampfl iz Budimpešte. — Raab iz Grance. — Menzl iz Gradea.

Pri *Lloyd*: Gostiša iz Idrije. — Schins iz Leitersberg-a. Kon iz Gorice. — Barsis iz Gradea.

Pri *bavarskem dvoru*: Požek iz Metlike. — Sitar iz Knittelfelda. — Marcon iz Gradea. — Schwarz iz Budimpešte.

Pri *Južnem kolodvoru*: Kogovšek iz Idrije.

Tržne cene v Ljubljani

dne 30. junija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st. . . .	8 50	Špeh povojen, kgr. .	— 68
Rež, „	6 20	Surovo maslo, „ . .	— 80
Ječmen, „	5 —	Jajce, jedno „ . . .	— 23
Oves, „	6 20	Mleko, liter „ . . .	— 10
Ajda, „	7 —	Goveje meso, kgr. .	— 64
Proso, „	7 —	Telečje „	— 60
Koruza, „	5 —	Svinjsko „	— 70
Krompir, „	3 —	Koštrunovo „ . . .	— 45
Leča, hktl. „	11 —	Piščanec „	— 45
Grah, „	12 —	Golob „	— 18
Fižol, „	8 —	Seno, 100 kgr. . . .	1 78
Maslo, kgr.	— 94	Slama, 100 „	1 60
Mast, „	— 70	Drva trda, 4 kub.m.	6 30
Špeh svež, „	— 74	„ mehka, 4 „ . . .	4 56

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
30	9 zvečer	736.5	24.6	sl. jzah.	skoro obl.	
1	7. jutraj	735.0	21.0	sl. vzjz.	del. jasno	0.0
	2. popol.	733.5	32.5	sr. jzah.	jasno	

Srednja včerašnja temperatura 24.6°, za 5.5° nad normalom.

Gosp. lekarnarju Piccoli-ju

v Ljubljani.

Podpisani usoja si Vašemu blagorodju uljudno naznaniti, da rabi poslano tinkturo za želo dec (Tinctura Rhei composita G. Piccoli) z izvrstnim uspehom proti želodčnemu in kataru v črevesih, istotako tudi proti jetrnim in žolčnim izlivanjem.

Bolnišnica usmiljenih bratov.

Gradeo, dne 2. februvarija 1897.

Provincijal

brat Emanuel Leitner.

nadzdravnik.

232 100—27

18letna dobro vzgojena
deklica
iz boljše hiše želi službo kot varuhinja in vzgojiteljica otrok v slovenskem ali nemškem jeziku. Imenovana ima veliko ljubezen do otrok, je dobro izvežbana v vseh ženskih ročnih delih in razumi vsa domača opravila. Tudi kot prodajalka v prodajalnici prevzame službo.
Naslov se prosi pod: **M. K.**, poste restante **Rogateo** (Rohitsch), Štajersko. 439 2—2

Koverta s firmo

in

vizitnice

priporoča

„Katol. Tiskarna“
v Ljubljani.

Najboljša, najtrpežnejša in najelegantnejša
kolesa za vozarenje

(bicikli) so

Dürkopp-ovi „Diana“,

katere ima v zalogi za Kranjsko

IVAN JAX v Ljubljani, Dunajska cesta 13.

Katalogi zastonj in franko. 238 20-14

Pouk v vozarenju v lastni vozarni je za kupovalce brezplačen.

Najboljši
fabrikat!

I. kranjski
laneno-oljnati firnež.

I. kranjsko
čisto laneno olje.
Siccativ-firnež (sušilo)

priporoča najceneje 59 104—68

Adolf Hauptmann,

I. kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja v Ljubljani.

Dunajska borza.

Dne 1. julija.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 10 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 „ „
Avstrijska zlata renta 4%	123 „ 15 „
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101 „ — „
Ogerska zlata renta 4%	122 „ 90 „
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	100 „ 05 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	951 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	368 „ 50 „
London vista	119 „ 50 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 „ 65 „
20 mark	11 „ 72 „
20 frankov (napoleonor)	9 „ 52 „
Italijanski bankovci	45 „ 50 „
O. kr. cekini	5 „ 65 „

Dne 30. junija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	— gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159 „ 50 „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	159 „ — „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	100 „ 15 „
Tisine srečke 4%, 100 gld.	140 „ 75 „
Dunavske vravnave srečke 5%	128 „ — „
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	108 „ 50 „
Posojilo goriskega mesta	112 „ 50 „
4% kranjsko deželno posojilo	98 „ 75 „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 „ 80 „
Priporitetne obveznice državne železnice	— „ — „
„ „ južne železnice 3%	180 „ — „
„ „ južne železnice 5%	126 „ 70 „
„ „ dolenskih železnic 4%	99 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	199 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	— „ — „
Avstrijskega rubečega križa srečke, 10 gld.	— „ — „
Rudolfove srečke, 10 gld.	25 „ 25 „
Salmove srečke, 40 gld.	72 „ 50 „
St. Genois srečke, 40 gld.	75 „ 75 „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	59 „ — „
Ljubljanske srečke	22 „ 25 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	157 „ 75 „
Akcije Ferdinandovesev. železn., 1000 gl. st. v.	3550 „ — „
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	383 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	85 „ — „
Akcije južne železnice delniška družba	— „ — „
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	— „ 15 „
Montanska družba avstr. plan.	117 „ — „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	161 „ — „
Papirnih rubljev 100	126 „ 80 „

Nakup in prodaja
vsa vrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
kavarovanje za zube pri izrebanjih, pri izrebanju
najmanjšega dobitka.
Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostih
papirjev in vestni avti za doseg kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnih.